

øje med, om problemerne så også bliver løst, og om der er løsninger, som må fremskyndes.

Det er en helt naturlig ting, at alt det må skrives ned, for ellers kan man ikke holde styr på, om alle problemer rent faktisk bliver løst. Det er nu engang det, der skal til, hvis man skal have styr på arbejdsmiljøet, og det kan for de fleste små virksomheders vedkommende klares på et par sider.

Efter min mening kan APV'en med den rette vejledning og de rette redskaber fra bl.a. branchearbejdsmiljørådene eller bedriftssundhedstjenesterne være med til at lette arbejdsmiljøarbejdet for især de små virksomheder. Gennem tjeklister og vejledning kan de enkelte virksomheder hurtigt og nemt få et overblik over, hvor der er arbejdsmiljøproblemer, og hvordan de kan løses, og det er min faste overbevisning, at der vil ske et betydeligt fald i antallet af arbejds-skader, hvis alle virksomheder lever op til loven og udarbejder en APV.

Forslagsstillerne ønsker at liberalisere reglerne om bedriftssundhedstjenesterne og at ophæve godkendelsesordningen. Selv om virksomhederne som udgangspunkt selv skal løse deres arbejdsmiljøproblemer, må vi erkende, at nogle virksomheder må have hjælp til at klare den opgave, og BST, som den kaldes i daglig tale, spiller en meget central rolle i denne sammenhæng. Når der i dag er virksomheder, som ikke er tilsluttet eller rettere er tilsluttet, men ikke bruger BST, må det være, fordi virksomhederne ikke har forstået, at det betaler sig at investere i et godt arbejdsmiljø.

Hvis man tror, man får de samme virksomheder til at prioritere arbejdsmiljøet ved at fjerne BST-pligten, må man tro om igen. Vi har netop gennemført en evaluering af BST-systemet, og den viser, at de virksomheder, der bruger BST, er meget tilfredse med samarbejdet. Efter min opfattelse vil det derfor være helt hen i vejret at fjerne den kvalitetssikring af BST'erne, som er indført med godkendelsesordningen. Denne ordning skal netop sikre, at den rådgivning, som virksomhederne får fra BST, er i top, og derfor har regeringen også valgt at gå en anden vej end den, forslagsstillerne forestiller sig.

Efter aftale med SF og Enhedslisten vil BST frem mod 2005 blive udbygget, så ordningen kommer til at dække hele arbejdsmarkedet. Dermed er der fulgt op på de tilkendegivelser, der blev givet ved lovændringen i 1997, og udbygningen af BST vil sammen med de mange andre

initiativer bidrage til at sætte skub i arbejdsmiljøarbejdet i de enkelte virksomheder.

For det fjerde: Forslagsstillerne vil hæve grænserne for, hvornår virksomhederne skal etablere en sikkerhedsorganisation. Sikkerhedsorganisationen er sammen med kravet om en skriftlig APV en af de helt fundamentale forudsætninger for, at virksomhederne kan få styr på deres arbejdsmiljø, og efter min opfattelse er det derfor helt naturligt, at kravet om en sikkerhedsorganisation omfatter virksomheder med fra fem ansatte og opefter. Lige så naturligt er det, at medlemmerne af sikkerhedsorganisationen får en grundlæggende arbejdsmiljøuddannelse på 37 timer, så de er klædt på til at varetage arbejdsmiljøarbejdet uafhængigt af, hvilken type virksomhed der er tale om. Der kan også sagtens være behov for, at medlemmerne af sikkerhedsorganisationen får mere uddannelse, det må bl.a. afhænge af virksomhedens farlighed.

For det femte: Forslagsstillerne lægger op til, at man skal ophæve reglerne om Arbejdsmiljørådets og branchearbejdsmiljørådernes arbejdsmiljøindsats. Lad mig om det sige, at der er afsat betydelige midler til Arbejdsmiljørådets og branchearbejdsmiljørådernes arbejdsmiljøindsats, og jeg er som den øverste ansvarlige på dette område også ansvarlig for, at midlerne forvaltes på en forsvarlig måde. Det er et ansvar, som jeg selvfølgelig vil gøre alt, hvad jeg kan for at leve op til, og det er også baggrunden for de regler, der er fastsat om bevillingen af tilskud til branchearbejdsmiljørådene.

På det mere overordnede plan skal jeg hvert år godkende planen for den samlede partsindsats. Udgangspunktet for min tilbagemelding på parternes planer er, at det er parterne selv, herunder de enkelte branchearbejdsmiljøråd, der har fingeren på pulsen og derfor ved, hvilke konkrete initiativer der er behov for at iværksætte, og derfor har jeg normalt heller ikke bemærkninger til parternes planer, blot de holder sig inden for de udstukne rammer og regler. Samme linje følges i forbindelse med bevilling af tilskud til de konkrete initiativer.

Jeg går ud fra, at parterne selv har en interesse i at sikre, at de aktiviteter, der iværksættes, har den fornødne kvalitet, og at initiativerne modsvare de behov, som gør sig gældende for virksomhederne på de enkelte brancheområder. Derfor forstår jeg ikke forslagsstillerens udsagn om, at det efter 1½ år stadig skulle være vanskeligt at få iværksat de aktiviteter, branchearbejdsmiljørådene har planlagt.